

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत आवदीये अष्टनवत्यधिका द्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ तस्यामि
 सावित्र्युवाच एवमेतद्यथावेत्थसंकल्पो नान्यथा हि वः ॥ नहि किंचिद्रहस्यं मे श्रूयतां तथ्यमेव यत् ॥ ३६ ॥ मृत्युर्मे पत्युराख्यातो नारदे न महात्मना ॥ सचाद्य
 दिवसः प्राप्तस्ततो नैनं जहाम्यहं ॥ ३७ ॥ सुप्तं चैनं यमः साक्षादुपागच्छत्सकिंकरः ॥ स एनमनयद्वल्वादिशं पितृनिषेवितां ॥ ३८ ॥ अस्तौ षं तमहं देवं सत्येन व
 चसा विभुं ॥ पंचवैतेन मे दत्तावराः शृणु ततात्मम ॥ ३९ ॥ चक्षुषी च स्वराज्यं च द्वावरोश्च शूरस्य मे ॥ लब्धं पितुः पुत्रशतं पुत्राणां चाल्मनः शतं ॥ ४० ॥ चतुर्वर्ष
 शतायुर्मे भर्त्ता लब्धश्च सत्यवान् ॥ भर्तुर्हि जीवितार्थं तु मया चीर्णं त्विदं व्रतं ॥ ४१ ॥ एतत्सर्वं मया ख्यातं कारणं विस्तरणवः ॥ यथा वृत्तं सुखोदकं मिदं दुःखं महन्म
 म ॥ ४२ ॥ ऋषय ऊचुः निमज्ज्यमानं व्यसनैरभिद्रुतं कुलं नरेन्द्रस्य तमो मये हृदे ॥ त्वया सुशीलव्रतपुण्यया कुलं समुद्रतं साध्वि पुनः कुलीनया ॥ ४३ ॥ मा
 कंडेय उवाच तथा प्रशस्यत्यभिपूज्य चैव वरस्त्रियं तामृषयः समागताः ॥ नरेन्द्रमामं ज्यसपुत्रमंजसा शिवेन जग्मुर्मदिताः स्वमालयं ॥ ४४ ॥ इति श्रीम
 हाभारते आरण्यके पर्वणि पतिव्रता माहात्म्ये पर्वणि सावित्र्युपाख्याने अष्टनवत्यधिका द्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ४३ ॥ मार्कंडेय उवाच तस्यां
 रात्र्यां व्यतीतायामुदिते सूर्यमंडले ॥ कृतपौर्वाहिकाः सर्वे समेयुस्ते तपोधनाः ॥ १ ॥ तदेव सर्वसावित्र्या महाभाग्यं महर्षयः ॥ द्युमत्सेनायनात्प्यन्कथयंतः पुनः
 पुनः ॥ २ ॥ ततः प्रकृतयः सर्वाः शाल्वेभ्योभ्यागतानृप ॥ आचख्युर्निहतं चैव स्वनामात्येन तं द्विषं ॥ ३ ॥ तं मंत्रिणा हतं श्रुत्वास सहायं सबांधवं ॥ न्यवेदय न्यथा वृ
 त्तं विद्रुतं च द्विषद्वलं ॥ ४ ॥ एकमत्यं च सर्वस्य जनस्याथ नृपं प्रति ॥ स च क्षुर्वाप्य च क्षुर्वास नो राजा भवत्विति ॥ ५ ॥ अनेन निश्चयेनेह वयं प्रस्थापितानृप ॥ प्राप्ता
 नीमानियानानि चतुरंगं च ते बलं ॥ ६ ॥ प्रयाहिराजन्भद्रं ते पुष्टं ते नगरे जयः ॥ अध्यास्व चिरात्राय पितृपैतामहं पदं ॥ ७ ॥ चक्षुष्मं तं चतुर्द्वारा जानं वपुषा न्वि
 तं ॥ मूर्ध्ना निपतिताः सर्वे विस्मयो लुहल्लोचनाः ॥ ८ ॥ ततो भिवाद्यतान्द्विजानां श्रमवासिनः ॥ तैश्चाभिपूजितः सर्वैः प्रययौ नगरं प्रति ॥ ९ ॥ शैब्या च स
 हसा वित्र्या स्वास्तीर्णेन सुवर्चसा ॥ नरयुक्तेन यानेन प्रययौ सेनया वृता ॥ १० ॥ ततो भिषिषिचुः प्रीत्या द्युमत्सेनं पुरोहिताः ॥ पुत्रं चास्य महात्मानं यौवराज्येभ्य
 षे च यन् ॥ ११ ॥ ततः कालेन महता सावित्र्याः कीर्तिवर्धनं ॥ तद्वपुत्रशतं जज्ञे शूराणामनिवर्तिनां ॥ १२ ॥ भातृणां सोदराणां च तथैवास्या भवच्छतं ॥ मद्राधि
 पस्याश्च पतेर्मालव्यां सुमहद्वलं ॥ १३ ॥

ति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चिरात्राय बहुकालं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥